

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรม的开รับ การใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง จากสื่ออินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” มีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้จำนวน 378 คน การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรม的开รับจากสื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ภาควิชาการศึกษา ซึ่งสามารถนำเสนอข้อมูลเป็นร้อยละได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	150	39.7
หญิง	228	60.3
รวม	378	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 378 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยคิดเป็นร้อยละ 60.3 และ 39.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 21 ปี	4	1.1
21 – 25 ปี	51	13.5
26 – 30 ปี	143	37.8
31 - 35 ปี	132	34.9
36 - 40 ปี	31	8.2
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	17	4.5
รวม	378	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี และ 31 - 35 ปี มีอัตราส่วนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 37.8 และ 34.9 ตามลำดับ รองลงมาคืออายุระหว่าง 21 – 25 ปี 36 - 40 ปี และมากกว่า 40 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 13.5 8.2 และ 4.5 ตามลำดับ และมีเพียงร้อยละ 1.1 เท่านั้นที่มีอายุน้อยกว่า 21 ปี

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	182	48.1
ชั้นปีที่ 2	187	49.5
สูงกว่าชั้นปีที่ 2	9	2.4
รวม	378	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 1 ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 49.5 และ 48.1 ตามลำดับ และมีเพียงร้อยละ 2.4 เท่านั้นที่สูงกว่าชั้นปีที่ 2

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาคการศึกษา

ภาคการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ภาคปกติ	304	80.4
ภาคพิเศษ	74	19.6
รวม	378	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดศึกษาอยู่ในภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 80.4 รองลงมาศึกษาอยู่ในภาคพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 19.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน	21	5.6
คณะนิติศาสตร์	18	4.8
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	73	19.3
คณะรัฐศาสตร์	33	8.7
คณะเศรษฐศาสตร์	32	8.5
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์	29	7.7
คณะศิลปศาสตร์	32	8.5
คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา	5	1.3
สำนักบัณฑิตอาสาสมัคร	2	0.5
สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร	2	0.5
คณะสหเวชศาสตร์	5	1.3
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	11	2.9
คณะวิศวกรรมศาสตร์	55	14.6
คณะแพทยศาสตร์	2	0.5
คณะพยาบาลศาสตร์	2	0.5
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง	12	3.2
สถาบันภาษา	20	5.3
วิทยาลัยนวัตกรรมการอุดมศึกษา	16	4.2
วิทยาลัยสหวิทยาการ	6	1.6
คณะสาธารณสุขศาสตร์	2	0.5
รวม	378	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมากที่สุด รองลงมาศึกษาอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ ในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19.3 14.6 8.7 8.5 และ 8.5 ตามลำดับ

**ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับจากสื่ออินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**

พฤติกรรมการเปิดรับจากสื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้แก่ ความถี่ในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต สถานที่ที่ใช้ในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต เนื้อหาในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.6

จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต

ความถี่ในการเปิดรับสื่อ อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์	35	9.3
1 – 3 วัน/สัปดาห์	196	51.9
4 – 6 วัน/สัปดาห์	111	29.4
ทุกวัน	36	9.5
รวม	378	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต 1 – 3 วัน/สัปดาห์ รองลงมาเปิดรับ 4 – 6 วัน/สัปดาห์ เปิดรับทุกวัน และเปิดรับน้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 51.9 29.4 9.5 และ 9.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7

จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต

ระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ชั่วโมง	65	17.2
2 – 4 ชั่วโมง	194	51.3
5 – 7 ชั่วโมง	107	28.3
มากกว่า 7 ชั่วโมง	12	3.2
รวม	378	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวครึ่งหนึ่งมีระยะเวลาในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต 2-4 ชั่วโมง/วัน รองลงมาเปิดรับ 5-7 ชั่วโมง และน้อยกว่า 2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 51.3 28.3 และ 17.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8

จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ที่ใช้ในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต

สถานที่ที่ใช้ในการเปิดรับสื่อ อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้าน	66	17.5
ที่ทำงาน	270	71.4
ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่	31	8.2
อื่น ๆ	11	2.9
รวม	378	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตที่ทำงานมากที่สุด รองลงมาเปิดรับที่บ้าน และร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ คิดเป็นร้อยละ 71.4 17.5 และ 8.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9

จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์ในการเปิดสื่ออินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์ในการเปิดสื่ออินเทอร์เน็ต *	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อการศึกษา	75	19.8
เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล	248	65.6
เพื่อการทำงาน	254	67.2
เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม	293	77.5
เพื่อซื้อ/ขายสินค้า	60	15.9
เพื่อความบันเทิง	143	37.8
อื่น ๆ	10	3.2

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม รองลงมาเพื่อการทำงาน และเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ตลอดจนเพื่อความบันเทิงคิดเป็นร้อยละ 77.5 67.2 65.6 และ 37.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10

จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเนื้อหาในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต

เนื้อหาในการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต *	จำนวน	ร้อยละ
กีฬา	105	27.8
การซื้อขาย	41	10.8
การพาณิชย์และเศรษฐกิจ	147	38.9
การแพทย์และอนามัย	48	12.7
การศึกษา	109	28.8
ข่าวและสื่อ	280	74.1
คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต	118	31.2
นันทนาการและงานอดิเรก	105	27.8
บันเทิง	172	45.5
เทคโนโลยี	168	44.4
ราชการ	45	11.9
วิทยาศาสตร์	24	6.3
ศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	41	10.9

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตในเนื้อหาด้าน ข่าวและสื่อมากที่สุด รองลงมาเพื่อความบันเทิง เทคโนโลยี การพาณิชย์และเศรษฐกิจ และเพื่อรู้เรื่องคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 74.1 45.5 44.4 38.9 และ 31.2 ตามลำดับ

**ส่วนที่ 3 การใช้ประโยชน์จากเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**

การใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประกอบด้วยข้อความจำนวน 10 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต

ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$ (S.D.)	ระดับการใช้ประโยชน์
1. เพื่อติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวทางสังคม	243 (64.3)	88 (23.3)	34 (9.0)	9 (2.4)	4 (1.1)	4.47 (0.84)	มาก
2. เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม	205 (54.2)	115 (30.4)	50 (13.2)	7 (1.9)	1 (0.3)	4.37 (0.80)	มาก
3. เพื่อถ่ายโอนข้อมูล Download	143 (37.8)	132 (34.9)	70 (18.5)	30 (7.9)	3 (0.8)	4.01 (0.98)	มาก
4. เพื่อสนทนาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นในห้องสนทนา(Chat Room)	50 (13.2)	85 (22.5)	162 (42.9)	69 (18.3)	12 (3.2)	3.24 (1.00)	ปานกลาง
5. เพื่อดำเนินการในกระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์ (Web Board)	13 (3.4)	49 (13.0)	157 (41.5)	130 (34.4)	29 (7.7)	2.70 (0.91)	ปานกลาง
6. เพื่อส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)	261 (69.0)	67 (17.7)	26 (6.9)	15 (4.0)	9 (2.4)	4.47 (0.96)	มาก
7. เพื่อส่งแลกเปลี่ยนไฟล์ข้อมูล	216 (57.1)	92 (24.3)	45 (11.9)	19 (5.0)	6 (1.6)	4.30 (0.92)	มาก
8. เพื่อความบันเทิง (เช่น การดูหนัง การฟังเพลง)	43 (11.4)	130 (34.4)	77 (20.4)	119 (31.5)	9 (2.4)	3.21 (1.01)	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$ (S.D.)	ระดับการใช้ประโยชน์
9. เพื่อการซื้อ-ขายสินค้าและบริการ	13 (3.4)	40 (10.6)	79 (20.9)	221 (58.5)	25 (6.6)	2.46 (0.90)	ปานกลาง
10. เพื่อเล่นเกม	35 (9.3)	75 (19.8)	71 (18.8)	157 (41.5)	40 (10.6)	2.76 (1.16)	ปานกลาง
รวม						3.60 (0.49)	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.60

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวทางสังคม และเพื่อส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในอันดับที่สูงสุด ค่าเฉลี่ย 4.47 รองลงมา เพื่อดูหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อส่งแลกเปลี่ยนไฟล์ข้อมูล เพื่อถ่ายโอนข้อมูล Download เพื่อสนทนาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นในห้องสนทนา(Chat Room) , . เพื่อความบันเทิง (ดูหนัง ฟังเพลง) เพื่อเล่นเกม เพื่อตั้งกระทู้ในกระดานข่าวอิเล็กทรอนิกส์ (Web Board) ค่าเฉลี่ย 4.37 4.30 4.01 3.24 3.21 2.76 2.70 ตามลำดับ ส่วนการใช้ประโยชน์ เพื่อการซื้อ-ขายสินค้าและบริการอยู่ในลำดับสุดท้าย ค่าเฉลี่ย 2.46

**ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง จากสื่ออินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**

ความคิดเห็นที่มีต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาระดับ
ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประกอบด้วยข้อความจำนวน 11 ข้อความ ดังนี้

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น
เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ต

ประเด็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	$\bar{X}$ (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
1. การค้นคว้าทฤษฎีแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตช่วยลดภาระการเดินทางในการหาข้อมูลที่ท่านต้องการได้เป็นอย่างดี	265 (70.1)	86 (22.8)	22 (5.8)	2 (0.5)	3 (0.8)	4.61 (0.70)	มาก
2. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถปรับปรุงและพัฒนาให้ทันสมัยมากกว่าสื่ออื่น	195 (51.6)	131 (34.7)	48 (12.7)	2 (0.5)	2 (0.5)	4.36 (0.76)	มาก
3. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในสื่ออินเทอร์เน็ตจะทำให้ได้รับประโยชน์และสามารถรับรู้ข่าวสารได้ดีกว่าสื่ออื่น	101 (26.7)	187 (49.5)	78 (20.6)	10 (2.6)	2 (0.5)	3.99 (0.79)	มาก
4. สื่ออินเทอร์เน็ตช่วยให้วัยรุ่นเข้าถึงเรื่องทฤษฎีแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงได้มากขึ้น	65 (17.2)	161 (42.6)	136 (36.0)	15 (4.0)	1 (0.3)	3.72 (0.70)	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	$\bar{X}$ (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
5. ข้อมูลข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจ พอเพียงในสื่ออินเทอร์เน็ตมี ความหลากหลายมากกว่า สื่ออื่น	102 (27.0)	153 (40.5)	110 (29.1)	13 (13.4)	0 (0.0)	3.91 (0.83)	มาก
6. ข้อมูลข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจ พอเพียงในสื่ออินเทอร์เน็ต ตอบสนองความต้องการ ของผู้บริโภคได้มากกว่าสื่อ อื่น	80 (21.2)	172 (45.5)	97 (25.7)	27 (7.1)	2 (0.5)	3.80 (0.87)	มาก
7. สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นเวทีใน การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารด้านเศรษฐกิจ พอเพียงกับบุคคลอื่นได้ใน วงกว้างกว่าสื่ออื่น	64 (16.9)	172 (45.5)	107 (28.3)	30 (7.9)	5 (1.3)	3.69 (0.89)	มาก
8. สื่ออินเทอร์เน็ตช่วยเผยแพร่ หลักเศรษฐกิจพอเพียงได้ รวดเร็วและแพร่หลาย มากกว่าสื่ออื่น	96 (25.4)	159 (42.1)	102 (27.0)	14 (3.7)	7 (1.9)	3.85 (0.91)	มาก
9. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง จากสื่ออินเทอร์เน็ตมีความ น่าเชื่อถือและ แม่นยำ	68 (18.0)	163 (43.1)	121 (32.0)	25 (6.6)	1 (0.3)	3.72 (0.84)	มาก
10. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง จากสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถ ให้ความรู้ความเข้าใจได้ อย่างเหมาะสมกว่าสื่ออื่น	86 (22.8)	174 (46.0)	91 (24.1)	23 (6.1)	4 (1.1)	3.83 (0.88)	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	$\bar{X}$ (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น
11. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง จากสื่ออินเทอร์เน็ตได้รับ ความนิยมมากกว่าสื่ออื่น	97 (25.7)	166 (43.9)	77 (20.4)	28 (7.4)	10 (2.6)	3.83 (0.98)	มาก
รวม						3.94 (0.53)	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.94

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการค้นคว้า ทฤษฎีแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตช่วยลดภาระการเดินทางในการหาข้อมูล ที่ท่านต้องการได้เป็นอย่างดี ค่าเฉลี่ย 4.61 รองลงมาเห็นด้วยที่ แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถปรับปรุงและพัฒนาให้ทันสมัยมากกว่าสื่ออื่น ค่าเฉลี่ย 4.36 ส่วน ความคิดเห็นที่ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจพอเพียงกับบุคคลอื่นได้ในวงกว้างกว่าสื่ออื่นกลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.69

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทดสอบด้วยค่าสถิติระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยมีผลจากการทดสอบดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีเพศต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานการทางสถิติ 1.1

H_0 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีเพศต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีเพศต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ : T – Test

ตารางที่ 4.13

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษา
ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เพศ	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	150	3.70	0.39	3.185	0.002
หญิง	228	3.54	0.53		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ค่า $P = 0.002$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีเพศต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีอายุต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานการทางสถิติ 1.2

H_0 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีอายุต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีอายุต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ : One-Way ANOVA

ตารางที่ 4.14

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	5	8.714	1.743	8.105	0.000
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	372	79.996	0.215		
รวม	377	88.710			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่า $P = 0.000$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีอายุต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงระดับ จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามระดับอายุเป็นรายคู่ โดยได้ทำการทดสอบว่าคู่ไหนมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกันบ้าง ซึ่งทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ดังนี้

ตารางที่ 4.15

เปรียบเทียบการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	S.D.	อายุ					
			1	2	3	4	5	6
1	3.48	0.41	-	-	-	-	-	-
2	3.84	0.47	-	-	*	*	*	*
3	3.65	0.38	-	-	-	*	-	*
4	3.54	0.43	-	-	-	-	-	*
5	3.50	0.56	-	-	-	-	-	*
6	3.09	0.96	-	-	-	-	-	-

1 = น้อยกว่า 21 ปี

2 = 21 – 25 ปี

3 = 26 – 30 ปี

4 = 31 – 35 ปี

5 = 36 – 40 ปี

6 = มากกว่า 40 ปี

จากตารางที่ 4.15 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุรายคู่แล้ว พบว่า มีคู่ที่มีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21 - 25 ปี มีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 25 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี และมากกว่า 40 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี มีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 40 ปี

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี เป็นกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตสูงสุด

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.3

H_0 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีชั้นปีต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีชั้นปีต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ : One-Way ANOVA

ตารางที่ 4.16

ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	2	4.356	2.178	9.682	0.000
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	375	84.354	0.225		
รวม	377	88.710			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่า $P = 0.000$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วงระดับ จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายคู่ โดยได้ทำการทดสอบว่าคู่ไหนมีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกันบ้าง ซึ่งทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ดังนี้

ตารางที่ 4.17

เปรียบเทียบการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นรายคู่ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ชั้นปีที่ศึกษา		
			1	2	3
1	3.70	0.44	-	*	*
2	3.51	0.49	-	-	-
3	3.28	0.72	-	-	-

1 = ชั้นปีที่ 1

2 = ชั้นปีที่ 2

3 = สูงกว่าชั้นปีที่ 2

จากตารางที่ 4.17 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษารายคู่แล้ว พบว่า มีคู่ที่มีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 และสูงกว่าชั้นปีที่ 2

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 เป็นกลุ่มที่มีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตสูงที่สุด

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีภาคการศึกษาต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ 1.4

H_0 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีภาคการศึกษาต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีภาคการศึกษาต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ : T-Test

ตารางที่ 4.18

ความสัมพันธ์ระหว่างภาคการศึกษากับการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาคการศึกษา	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ภาคปกติ	304	3.60	0.47	- 0.176	0.861
ภาคพิเศษ	74	3.61	0.53		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ค่า $P = 0.861$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีภาคการศึกษาต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานการทางสถิติ 2.1

H_0 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ : T-Test

ตารางที่ 4.19

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เพศ	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	150	3.94	0.55	0.014	0.989
หญิง	228	3.94	0.53		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่า $P = 0.989$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีอายุต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานการทางสถิติ 2.2

H_0 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีอายุต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีอายุต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ : One-Way ANOVA

ตารางที่ 4.20

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	5	6.842	1.368	5.071	0.000
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	372	100.394	0.270		
รวม	377	107.236			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่า $P = 0.000$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีอายุต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วง จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ โดยได้ทำการทดสอบว่าคู่ไหนมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกันบ้าง ซึ่งทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ดังนี้

ตารางที่ 4.21

เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ต
เป็นรายคู่จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	S.D.	อายุ					
			1	2	3	4	5	6
1	3.41	0.45	-	-	-	-	-	-
2	4.16	0.43	*	-	*	*	-	-
3	3.99	0.52	*	-	-	*	-	-
4	3.80	0.55	-	-	-	-	-	-
5	4.01	0.53	*	-	-	*	-	-
6	3.90	0.50	-	-	-	-	-	-

1 = น้อยกว่า 21 ปี

2 = 21 – 25 ปี

3 = 26 – 30 ปี

4 = 31 – 35 ปี

5 = 36 – 40 ปี

6 = มากกว่า 40 ปีขึ้นไป

จากตารางที่ 4.21 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุรายคู่แล้ว พบว่า มีคู่ที่มีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21 - 25 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี , 31-35 ปี และน้อยกว่า 21 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี และอายุน้อยกว่า 21 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี มีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี และอายุน้อยกว่า 21 ปี

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี เป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสูงที่สุด

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานการทางสถิติ 2.3

H_0 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ : One-Way ANOVA

ตารางที่ 4.22

ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีกับความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ต
ของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	2	3.681	1.841	6.666	0.001
ความแตกต่างภายในกลุ่ม	375	103.554	0.276		
รวม	377	107.236			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ค่า $P = 0.001$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันอย่างน้อย 2 ช่วง จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายคู่ โดยได้ทำการทดสอบว่าคู่ไหนมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกันบ้าง ซึ่งทำการทดสอบด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ดังนี้

ตารางที่ 4.23

เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ต
เป็นรายคู่จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ชั้นปีที่ศึกษา		
			1	2	3
1	3.94	0.50	-	-	*
2	3.97	0.55	-	-	*
3	3.31	0.45	-	-	-
1 = ชั้นปีที่ 1			2 = ชั้นปีที่ 2		3 = สูงกว่าชั้นปีที่ 2

จากตารางที่ 4.23 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษารายคู่แล้วพบว่า มีคู่ที่มีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่สูงกว่าชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสูงที่สุด

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีภาคการศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานการทางสถิติ 2.4

H_0 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีภาคการศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีภาคการศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ทดสอบ : T-Test

ตารางที่ 4.24

ความสัมพันธ์ระหว่างภาคการศึกษากับความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจาก
สื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ภาคการศึกษา	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ภาคปกติ	304	3.93	0.56	-0.877	0.381
ภาคพิเศษ	74	3.99	0.42		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ค่า $P = 0.381$ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
ดังนั้น จึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ นักศึกษาระดับปริญญาโท
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีภาคศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
จากสื่ออินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

จำนวนนักศึกษา